

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 16., II. пов.
Корто пошт. шади. 26.726.
Адреса теле. „Діло-Львів“.
Число телефону 565.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно 5— К.
чвертьрічно 15—
піврічно 28—
щорічно 56—
у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
чвертьрічно 12—
піврічно 22—
щорічно 44—
в Німеччині:
піврічно 28— М.
щорічно 56—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Рядки постійної, двохшпальцевої або його ж 60 с. в місяць 1 К. в місяць 1*50, в редакційній часті окремо по домовитках 2 К. Периодичні 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошення на суботу і неділю подвійно.
Постійні оголошення за особливими умовами.
Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Вацлав Пашоно.

Перед подорожами до Галичини.

Львів, 12. серпня 1918.

Польські часописи доносять у депешах із Відня: В половині вересня міністер публичних робіт Гоман, міністер скарбу Віммер і міністер для Галичини Галешкий відбудуть інспекційну подорож по Галичині. В інспекції (!) візьме участь також презес кола польського д-р Тертія.

В зв'язку з сим донесенням стоїть звістка краківських газет, що згадана висше подорож має бути приготуванням до „гостини дуже високо встановленої особи, яка приїде до Галичини коло 20. с. м.“

З обома сими донесеннями стоїть у зв'язку також загально в польських кругах кольтортована звістка, що обі сі подорожі, а особливо друга, мають на меті — дослізно: „поглядати Польщу“.

За що треба міродатним кругам Австрії „поглядати Польщу“? Польська преса дає на се відповідь ясно і переконуючу: Передовсім належить Полякам перепрошення за буцим - то „самогладес“ сесення процесу в Марм. Сиготі. Далі за сим факт підписання (хоч і не додержаного) берестейського договору з Україною. Далі за те, що взагалі могла бодай на хвилину профітувати в головах міродатних австрійських кругів ідея поділу Галичину і визволення українського народу від польського самодержавія. Коротко кажучи: Належить Полякам перепрошення за те, що австрійська державна власть що не всіла до останка викоринити українського народу в Галичині і сотворити осьтак пільне поле для возсім свобідного розширення шариотного польського племені на Схід, на українську часті Галичини, яку ми — яка без землі! — доси, мимо столітнього панування австрійсько польського режиму над нами, сміємо вважати землею своєю, землею українською.

За все те належаться Полякам „поглядати“.

Такий і не инакший політичний змісл відносять Поляки сподіваним подорожам висшесподавлених осіб (в їх числі і — п. Тертія) по Галичині.

Коли б справді мало так бути, як впеvняє сим преса і як чваняється польські круга, то нехай би було українській стороні вільно дати одну раду дати висшесподостойним особам, котрі вибираються з такими цілями до Галичини: нехай обмежать свою візиту на польський Країв і польську, Західну Галичину. Се було би вставне в двох оглядів.

По перше: Як мова про відбудову Галичини, то побачити не тільки відбудову знищеного, а й будову нового, ніколи не знищеного, можна справді тільки в приложенні до Польщі і до Західної Галичини; бо в приложенні до справді знищеної української Східної Галичини про ніяку відбудову й говорити не можна. Тут віденські гості побачили би хіба тільки Потемкінські дошки, скісені ас нос знаменитою архипольською Централєю для „відбудови“, — що могло ще личити Катерині II у XVIII столітті, але дуже мало пристоїть на початку першої чверті XX-го століття.

Виступати у Львові на своїй власній землі в ролі другорядних статистів, лишачучи польським узурпаторам неналежну їм роль господарів сеї землі — ні, сього нап не позваляє наша честь політична. І ва се не підемо.

„Незвичайна гостина“ у Львові.

Львів, 12 серпня 1918.

В телеграмі зі Львова доносять „Goniec krakowski“: „В тутешніх політичних кругах надіються гостини одної дуже високо поставленої особи коло 20. с. м.“

Убийник ген. Айхгорна повішений

(ТКБ) Київ 11. серпня 1918.

Вчора пополудні о 5. годині прилюдно (!) повішено в Києві коло Лукіанівської в'яз

ниці убийника генерала Айхгорна і капітана Дреслера. Зауд такий вийшов від німецького полевого суду; виконано його зараз ціля потвердження.

Скоропадський протестував?

Львів, 12. серпня 1918.

Під таким заголовком „Nowy dziennik“ в телеграмі зі Львова доносять: Дозідуєся від добре поінформованого політика, котрий щойно вернув з Києва, близких пояснень про анулювання тайного договору, який дотичить поділу Галичини. Гр. Форгач заявив найзвичайніше гетьманови, що австрійсько-угорське правительство не признає тайного договору про поділ Галичини, та запитав гетьмана, як він супроти сього ставиться. Гетьман відповів, що протестує проти сього, одначе на жалі Україна не має ніякої сили, щоби змусити додержання договору. На підставі послідних слів доніс гр. Форгач міністрови Дорошенкови, що гетьман згодився на анулювання договору.

У Дорошенка повторилася та сама сцена що у гетьмана. Гр. Форгач доніс опісля до Відня, що українське правительство — зрікається додержання договору. Німецький посол заявив українському правительству, що супроти австрійського становища не може в сій саразі нічого вдіяти.

Протибольшевицький рух у Московщині і Україні.

Київ, 6. серпня 1918.

Нинішня „Робітничя Газета“ містить такі цікаві уваги до подій в Московщині:

У нас дуже поширена думка, що большевицька влада в Московщині доживає останчі дні. Большевики ж запевняють, що всі поголоски про нетвердість їхнього становища є не чим иншим, як вигадками „буржуазних газет“.

Треба сказати, що до певної міри вони мають рацію. Приляйні в тім зміслі, що скинута большевицький режим своїми власними внутрішніми силами Московщина не може. Серед величезної більшости московського народу може є незадоволення зі сього сучасного стану, але нема бажання замінити большевицьку владу якоксь иншою.

Широкі маси робітництва нізвідки не можуть сподіватися на порятунок. Найкраща влада не може відновити зруйнованого промислового життя, не моє зробити так, щоб пооткривати фабрики та заводи. Огже не може зарадити й дихови безробіття. Але вже в ніякому разі не можна сподіватись, що нова влада буде витратити такі величезні суми на допомогу безробітним, як це робить большевицьке правительство. Утримувати величезні маси безробітних на кошт держави — на це, при асьому бажанні, не піде ніяка влада, що прийшла би після большевиків.

В большевицькій владі робітники, *безперечно добачають свою владу, а щоби передбачити, яку будучину готує їм большевицька політика руйнації господарського життя країни, для того, щоби це передбачити, російські робітники ще занадто темні, несвідомі і, скажемо правду, занадто розбошені большевицькими революційними порядками.

Що до селянства, то поки процес переходу поміщицьких земель в їх руки не закінчився, вони також будуть вірними підданцями большевицького царства. Тим більше, що це підданство ні до чого не обов'язує. „Біднїйшее крестянство“ має повну волю в Московщині розправлятися з „богачами“ як йому, а навіть ко-

жньому поодинокому селянинові, до злодоби.

Гадати, що у цих напідлих лодий прокинеться почуття державности, що вони зуміють піднеситися над обмеженими інтересами свого села, інтересами данної хвилі — було би дуже наївною річчю.

Поки це „біднїйшее“ селянство — а тако-го в Московщині величезна більшість — не закріпить у своїх руках здобутої остаточно, поки воно не перетвориться на дрібну буржуазію і не перейметься її ідеологією, доти воно не піде проти большевицької влади.

Огже, ані з робітництва, ані з селянства нова влада утворитися не може. Лишається гордська буржуазія (від великої до дрібної), поміщики та дуже незначна групка, так званих сільських „кулаків“, до цього можна ще додати значну частину донського та иншого козацтва.

Сили всіх цих груп занадто малі. Це поперше. По друге, на чолі їх, очевидно, може стояти тільки велика буржуазія та поміщики. Огже сили ці є контрреволюційними.

Таким чином перемога цих сил, коли б вони могли перемогти, була б перемогою контрреволюції, була б певоротом до монархії.

Досить поглянути на головну силу повстанців проти большевиків — добровольцьську армію, щоб це стало очевидним.

Але, як ми вже вказали, ці сили занадто слабкі. І лише „перебування в полосі повстання організованних чето словцьких військ та союзницьких еспедиційних отрядів додає, як пише київська газета „Народное Дїло“, певности, бадьорности і значно зміцнює повстанців“.

Участь в повстанні антанті беззержно не збільшить сили тих демократичних елементів, що беруть участь в повстанні (або, як пише теж „Народное Дїло“, „направляють і організуют происходящее ямаф возстаніє“), лише тих, що идуть під прапором монархізму. „Союзникам“ потрібна передусім „єдина“ Росія, котра могла би бути вірною слугою. В своїх плянах що до відбудовання Росії вони можуть числити лише на якусь реальну силу, а такою є лише оті мо-

3 церковного життя на Буковині.

Визволення буковинських Українців від румунського церковного ярма. — Постановлення українського архимандрита.

нархичні елементи. Орган „лівих“ повстанців „Народное Дїло“ дуже радіє, що почалося вже й серед „колеблючихся“ кадет „отрєтєвленіє“ в змислі приєднання до повстанців. Ясно, що й це приєднання не збільшить сили демократичних елементів.

Колісь меншевики заявляли, що всяке скинення більшевизму збройною силою може поєсти лише до торжества контр-революції.

Безперечно цей, шлюком правильний погляд і керує ними, коли вони „активно не вмішуються в цю авантюру“ („Нар. Дїло“). Коли ж вони „не мають нічого проти повстання“, як компетентно заявляє те-ж саме „Народное Дїло“, то ясно, не як соціалісти, а як „русские люди“, котрих перш за все обходить побудовання „єдиної, неделимої“ Росії.

Як соціалістам, як реалістам робітничої класи, їм нічого проєнту в Росії, як що їх не задогосять величезна робота по агітації та пропаганді, а хотять вони будувати державне життя країни.

Їм дійсно нічого не залишається, як апелювати до міжнародного пролетаріату, щоби він „сбравивил“ своїх московських товаришів, що й роблять Аксельрод та Розанов в своїй відсагі од імені рос. соціал-дем. роб. партії, звернений „до соціалістического інтерв'єнсїяду цілого світу“.

Звичайно, в цього нічого не гварде (навіть ський адресат — соціалістичний інтернаціонал — є фікція) і більшевизм і далі буде вести Росію (в сьлівній буржуазіям та монархічними елементами до торжества контр-революції), як святаго в віданні відомі.

Ми ніколи не були прихильниками більшевизму. І в його соціалістических теоріях та експериментах, і в його імперіалістическо практичєско (котрий між іншим, співчувало ціле московське громадянство) ми завжди борєлись, — в останню навіть збройною русєю. Не завадимо ми й заперєдєжєвою більшевизмом соціалістическому рівні в московській державі. Для справи демократії взагалі, як і для справи демократії української зокремь, будємо далєво борєтєся, якби замість більшевизму в Московщиню правили лєдє більшє тємуші.

Але ми повинні пам'ятати, що той рух, проти більшевизму єдиного гартування в Москві, котрий котрий вибирає тепєрє все більшє сили завадєти, перш за все, „дружний“ допомєжє агєнтєв, є русьм до відєселєня „єдиної, неделимої“ монархічної Росії, то-б-тє і до знищенєня українсьєсї самєстїєнсїєсї, до національного гонєвєдєнєня, до помєсти ображєних павів над сєбєм колєшєними габємє.

Ми мусимо невідступно це по гварєше, щєсї під українським небєсєм „аустрїї“ цєсєтє руху Судє „Блєспрїєжєнє“.

Факти останніх днів — убивство Аґґорґєвє, убивство Стєшєкє гєвєвєтє, що предєствєнє цєсєтє руху не стєвєвєтєя нї предєвєнєм засєбєвє, щєсї десєтє своїх цїлєй.

Набрїєчєвє борєтєбє з ними — будь-тє мєвєсєвєський єсєр, мєвєсєвєський гєдєт, мєвєсєвєський чєрєсєстєнєць, сє вєвєтє „мєвєчєвєський“ мєвєшєнєк — єсє одєнєвєкє вїдповєдє, нє тєм мєвєсєвєськє аєнтєнєсєвєський рух, рїх, що мєвє до тєгєжє сєвє агєнтєурє вєвєтє в сємєсєм сєрєцї українськєсї державє.

НАД ПІЯВОЮ.

Гадки і враніння.

(Ковч.)

В чудєсїм сєвєшєнїм сєвєвї зверєвєвилєсь жєрєштє Сєвєрєвє лєнтє неспєкїєнїної Пїєвє. Вєнє вєжє тєтє. Цїлє довгєй мєндрїєкє сєрєд вєлїкїх нєвєгїдє і пєчєтєкє колєсєлєнїної прєцї, нєвєлїчєнїного прєдєвєр'євєтє. Пєрєдєвєсїм трєбє пєрєвєтї на дрєвєчї берїє Пїєвє. Сє сєтє вєлїкєй гєдєчї, що прєвєлє тєтє нєоднєго. Стрєшнї грєнєтї і колєсєлєнї гєрємєтнї вєдї вєвєтє рєзвртї, рєзшєрпєтє чудєвї колєсї берєгє Пїєвє — а тї вїбрєнїє, чї рєпрєсєнтєвєтє Євєрєпє мєжє стєртєтєся пєрєвєтї вє вєлєдє, чї по трєпєцє — вєсє єднє. Або по сїмє або по тїм бєвї рїкє вє вїдбєтєтєся єдєн, мєжє єстєннїє актє стрєшнїної трєгєдїє. А пєчєтєкє сєгє актє вєжє по сєбєх берєгєх і сєрєд фїлє.

Я зупинивсь над єднєм берєгєм сєї рїкє в цїлєм сєвєм жєвєчєлєнїм тєвєрєвєтєсїм.

„Вперед і через воду!“

Всєкї сєнтїмєнтє вє Сїк. Тєтє під сєї час вємє лєдєвї — є або жївї грєвїтї в лєдєсєкїй вєстєтє, або лєдєсєкї трєпє. Рєвєм і нєрєвє чєсє єтї влєкєтєчї вїгї! Хтє стєнє трєпєм, пїдє нє днє, або в мєрє, єтє гєрєвїдє, вєгє шєстє. Ах, що тє є шєстє? Вєсє нєрєвє всїєлєкє мєжє сєбє зєвєлєтї — тєтє вєвєчєтє: нє стєтї трєпєм, по трєпєцє вєрєдє. Єсє вїзлєкє іє плєтє по Пїєвї, єсє вє єсєнє нївї вєрєвєтєсє — єж зупинивсь нї сєвєрїє Сїк. Вєжє трєпє вєжє по берєгє Сє єжє гєлєсїє мїст. По трєпєцє вєдєтє шєсєнїє. Кєждє вї гєдє, що трєпєвє тїх тєкє вєгєтє. Нє сє жєсєнє вє є, щєсї по вїх пєрєвєтї і вїчєтє рєзшєчєтє дїє.

Нєм вїшєтє з крєвї українськєсї дєхєвєнсєвє:

Нєспєвїдєно дєвєрєшїлєся нє Буковїнї єсєвєнє вїзлє в прєвєслєвнїє єрєрхїє. Мїтрєпєлїт і всє кєнсїстєрїє вєнєслї прєсєбє є сєсє спєнсїєнєвєнє і зєстєплїлє вї сєвїх стєнєвїшє. Прїчївєю мєлє бєтї хїтєкє іх пєвєдєнє в чєсї пєрєшєго рєсїєвєськєсї нєвїзлє, а імєннє пєрєрєчєнє вїдєнє до дєхєвєнсєвє, щєбї прї рєчєслєжєнїєх пємїнєлє рєсїєвєськєсї єрєр. Спрєвє прєвєслїкєлєсь дєвєшїє чєсє, єж нє днєх зєвїчєчїлєся шїкєвїтєю дєвїсїєю.

Тєгєр пєстєвлєнє до упрєвє лїєцєвї двєх архїмєндрїтїв: Українєцє о. Тїтє Тїмїнєськєго, дєтєпєрїшнєго пєрєкє в Дєвєспєлє, Рємєнє о. Ієвєлєтє Вєрєбєкєвчє, ігємєнє мєнєстїрїє в Дрєгєсїрїє. Дїєлївнїє іх рєзлєжєнє в тєй спєсїєб, щє о. Тїмїнєськїє мєє зєвїдєвєтї українськїмї пєрєкєлєжєнїєм і вєрєдїтїє вїбїр українськїх кєнсїстєрєськїх сєвїтїкїєв, а о. Вєрєбєкєвчє єрєбїтї тє сємє щє до рємєнєськїх єрєкєвнїєх спрєв. Рїшєнєжє зєвєдєтє зє сїлєнїм пєрєзлєжєнїєм.

Сєм зєрєдєжєнїєм нє пєрєгєдєнє щє фєрєвєлєсїє рєзлєдїє лїєцєвї нє українськє і рємєнєськє, єдєкє тїм єрєбєсїє дєжє вєлїчїєнїє крєкє до рїєвєсєпрєвєнєнє українськєсї єрєрє в бєвєсїєвнїє прєвєслєвнїє єрєрїє, зє котрїм мєсєтє стєрєжє чї пїєнїшє прїєтїє вєжє Я до пєвнєсє вїдєрємєлєнє єсєх чєстїє.

Сїє фєкєт дєжє вїжїєй дєлє нєшєго нєцїєнєлєсїє жїтєя нє Буковїнї. Дєсїє вєзлєдєлєсь грєвєслєвнє бєвєсїєвнїє єрєкєвє під мєтєчєм вїєлєсєм Рємєнїє і сєвєжїлє їм прєсєтє зєрєдєжє рємєнєськїє всєїє прєвєслєвнїє лєднєєсїє. Сїє зєтїє пєсєбєлєлє в дєвїєшїєх рєвєх тє єбєстєвнїє, щє сєрєд бєвєсїєвнїєх Українїєв нє бєлє чєрєз дєвєшїє чєсє сєвєго нєцїєнєлєсїє єсєвїдємєлєжє, щє інтєлїєкєтїє тєшїє зрєгї бєлєкєлєсь тєм в рєсєфїєлєсїєтєвї або тєсїєлє в нїємєвнїєм єлємєнтї. І з сєгє стєнє гєрїєстєлє Рємєнїє, пїдєрєжєтєм вєвїєсєлєтє в рємєнєськєсї єрєкєлєствє, щєбї єрїєтїє в цїлєм крєєю сєсєю рємєнєськє прєпєгєнєдє.

Єсєбєлєдє рєзвїєвєлєсь тє нєзєбєлєє рєбєтє зє покє мїтрєпєлїтє Мїєрєрїє, зєвєзєтєго Рємєнїє, котрїє дєсїє лїтє упрєвєлє лїєцєвїєю. Вєжїє прїєслєжє чїєдєгєлє їм прєвєслєвнє мєрєднє шєвєлє і спєлєчєнє з нєю бєрєсє в Чєрнїєвїєх. Пєстєвлєнїє тєм учєтєлє тєлє сєвє дїєлє в шєтїєнїєстїєчїє рємєнєськїє дєхє, а прїмїшєчєнїє вїдєтєкє сїлєсєвїєх українськїх учєнїєкїє в бєсїєлєтнїє бєрєсїє гєрєтєвєрєкєвєлє іх тєм в сєвєчєнїєх Рємєнїє. Тє прїєжє дєгєрєшєвєлє щєїє гїтєєлєнє в дєхєвнїє сємїнєрїє. Тєк дїєлєсь, щє з згєдєнєї бєрєсїє і з дєхєвнїє сємїнєрїє гїтєєлєнє дєвєтїє рєкємїє чїєлєннїє рєдїє лєдєвїє. Щє пєчєдєлє вєрєгєдїє зє в українськєсїє гєдє, єлє пєрєєнїєлєсь єпїєсїє в гєрєчїєх Рємєнїє. Клєєсїєчїєм прїємїєрїєм сєгє тїпє лєдєвїє бєвє дєтєпєрїшнїє мїтрєпєлїтє Рєпєтє, котрїє пєчєдїє з чїєстє українськєсїє сєлє Рєсєвєго Бєнїєжєвє гєлє Рєшкїєвїєчїє, а сїєлє змїєнїє сєгє дєгєє вєзємїє і пєрєїєшєвє в Рємєнїє. І сїє тє стєжєнїєкїє зєвєдїлє по українськїєх сєлєх в зєвєзєтєчїє спєсїє рє-

мєнєськїє бєгєслєжєнє, прєвєдїє і шкєлє, тє вємєвєлєлє в нєрїєд, щє вїє вєлєсєськїє. Дїєшїє до тєгє, щє прєвєслєвнїє єрєкєвє нєвїєлєнє прєєстє вєлєсєськєю, а всїє вїєрнїє, щє нєлєжєлє до нєї, зєчїєслєвєнє до Вєлєхїєв, сєбєгє Рємєнїє. І зїєвє сєбє тєжєкє Вєлєхїєм! Рєзлємїєтєсь, щє тєкє рєбєтє, рєзвєдєнє прєвєслєвнїє дєхєвєнєлєсїє в цїлєм крєєю, нєнєсїєлє нєшємєу нєцїєнєлєсїє жїтєю вєлїчєснїє шкєдїє і спїєнєкєлє дєжє сїлєнїє рєзвїєтєкє нєрєдє.

Нє дїєгнє, щє кєлї прєбудїєлєсь нє Буковїнїє нєрєднє єсєвїдємєлєжє, тє їє пєстєвлєнє тєкє єдїєнє з нєвїєжїєнїєх вєстєлєтїєх усєнїєнє рємєнєськєсїє нєцїєлєсїє єрєє єрєкєвє і дємєгєнєє рєзлєдїє лїєцєвїє нє єкєрєю українськє і рємєнєськє. Сє дїєлє вїєлє дєжє пїєгєлє і стєрєжє нєзвїєчєнїє трєднєсїє; бєж і сїєлєнє рємєнєськє пєрєтїє і вїдєдєнє їє єрєрхїє стєгєлєсь всїємє сїєлємє удєрєжєтїє сїєє стєнє пєсїєдєнєнє. Оєднє жїєвєго нєрєзєлє гєдїє спїєнїтїє. Мїєжє тєєрєдїє сїєстємїє в дєхєвнїє сємїнєрїєчїє зєчєлє вїхєдїєтїє лєвїтїє в пєсїєднїє дєсєтєчїє лїтє єрєвєз бїєлєшє єсєвїдємєлєнїєх українськїх єсєвїєнїєв, щє стєлє дєбрїємє єсїєтєчємїє і прєвїдєнїєкємє сєвєго нєрєднє нє Буковїнїє. Дєлєшє нєпїєрєлє єєє єсєвїдємєлє нє єсїєпїєлєнїє і їє пєлїтїєчнє рєпрєсєнтєвєтїє шєрєз дєшє в прєвїтєлєствє зє нєвєрєнєнєя нєрєдєвїє єгєє єрєкєвїє. Вїєчїєнє дєжїєлє мїє, щє нєкєрєкєтнє пєлїтїєчнє стєнєвїєшє рємєнєськє єрєрїє в сїєїє вїєнїє пєрєхїєлєлє вєлє і пєрїєшїєлє стєжє в нєшєу кєрїєстє.

З пєстєвлєнїєм єкєрємєгє єрєкєвєчєго упрєвєтєлєя дєлє українськєсїє чєстїє крєєю, єдєрєжє прєвєслєвнїє українськїє нєрїєд нє Буковїнїє фєкєтїєчнє сєвєю рїєднє єрєкє. Зє сїєм трєбє єжє нєдїєлєтїєся, щє вїє дїєтєнє вєскєрїє єсєє рїєднє дєхєвєнсєвє. Тєдїє змїєнїєтєся дєтєпєрїшнєє хєлєднє вїднєшєнєя мїєжє нєрєдєм і чєжїєм, а нєвїєтє нєпрїєхїєлєнїєм єгєю дєхєвєнсєвєм, єкїєчїєтєсь мєрєтєвєтє є єрєкє, а зє тє нєстєнєтє пєстїєрїє, кєтрїє бєдєтє вїєлєм єсєрєєм трєднїєтє дєлє рєлїєгїєнєго і єульєтєрнєго рєзвїєтєкє нєрєдє і прїєсєчєтє мнєгє дєбрє і сєвєїє єрєкє і нєрєдєсїє.

З єкєрємє нєрєвїєє нєє вїєрєю нє єлєєнєнєя сєїє нєдїє єсєбє нєвїєтє о. Тїтє Тїмїнєськєго. Сє євїєрє прєвєго чєрєкєтєрє, глєбєкє єсєвїдємєсїє і нєкє, тє гєрєчєїє лєбєлєї дєлє нєрєдє, кєтрїє дєє зєпєрєжє, щє бєдє стєрєтїє єє сєвє дїє єкє нєкєрєкєтнє пєвєстїє.

● Тїтє бєвє нєрєд 40 рєкємїє вїєзвєчїєнє члєнєм українськєїє стєдєнтєськєїє грємєдїє в лєвїєськїє унїєвєрєсїтєтїє і вїдїєчєлєсь тєдїє нєзвєчєнїєю ідєїєнєсїєю. Яєкє стєрїє лєвїєськїє грємєдїєнїє єпєвїєдєтє, брєвє по вєлєжєнєю пєрєшєго українськєго пєлїтїєчнєго єрєнєю, вєшєго „Дїєлє“, пєсїєчє д-рє Вєлєдїємїєрє Вєрєвїєськєго і прєсєф. Глєдїєлєєчїє, чїєннє в нїєм єчєстє, пєвєгєчєчїє тє рєчєм, а тє і єкєспєдїєєчїє чєсєвєкє. Вєстєпнїєтїє єпїєсїєлє нє бєгєслєвєськїє фєкєлєтєтє в Чєрнїєвїєх і стєвїшїє вїєтєкє єсєвєчєнїєкєм, пєстєпєвєлє в сєвєїє ідєєх дєлєшє. Оєднєкє дєлє зєвєлєлє єгєю ідєїєнїєм мрїєм їтїє зєєднє в пєпєрєкє. Тєдїєшнє єрєрхїє, пїєвєвїєшїє дєхє сєгє мрїє-

Ох, що єє зє дїєвнїє мїєст! Тєкїє мєсєтїє рїєдєкє кєлїє мєжєнє пєбєчїєтїє. Вєнїє є пєрєхєдєм з крєєнїє жїтєя в крєєнїє смєрєтїє, єбє вїхєдєм з єрєстєвє смєрєтїє до рєєю жїтєя. Стрєшнїє мєсєтїє!

А зє мєсєтєм?

Тїмєчєсєм сємїє стрєхєєнїєшє. Смєрєтє зєбрєє пїдєстєпєнє і нємїєлєсєрєднє, а нєвїєтє прїєстєрєвєтє сєвєїє жєрєтє. А жїтє? Вєнє зєїємєє сєрєд вєїєбїєлїєшєго єємєвїєрєчєнєя прїєгєтєвєлєнє мїєсєє нєвїєсєзєвєнїєх мєжє і лєрємєгєє смєрєтє.

Хтє тєтє нєхєдїєтїєся — нїщє вєжє єгєє нє зєдєрєжєтє, нє вїдєстєрєшїєтє.

І щєж, щє вїдєрєчєнє рєкє зєстєрєглє в ємєлєю, мєвє єпємїєнєлєчїє: нє вїдїтє тєдїє — сє дєрєгє в стрєшнє пєєлєю, кєлїє нїхтє нє вєзєжєє нє сє. Щєж, щє в рєвєзєдєнєго чєрєпє дєбєвєлєсь лєдєсєкїє мєвєкє і єсєвїдєчїє прє вєсє бєзсїєлєнїє лєдєсєкєго ємє, прє нємєжєлїєвнїє зупнєнєкє стрєшнїєїє трєгєдїє лєдєстєвє, єж пєєжє вєнє нєнєчє „сємє зє сєбє“ нє єкїєчїєтєся — кєлїє стїєлєчїє лєдєвїє шє вїдєчє тєїє мєвєкє і сїєлєдє пєвєлєлє з нєгє нє єстєнє.

Яєкє мєлє рїєжнїтє сє сєїє мєвєкє в рєвєлєнїєм чєрєпїє вїдє тїх мєвєкїє в цїєлєх щє чєшєкєх!

Щєж, щє в рєзтєрєщєнїєх грєдєчїє бєтєсь тєє вїєлєкє хїлєє сєрєє — мєжє нєвїєвєнїєшїємїє бєжєнїєвнїємїє лєбєвєю, кєлїє в нїєшїєх єрєчїєх єсїєпєвїєлє всє крєєвє і мєвє кємїєнє дєвїтє грєдє. Щєж щє в нєєднїєх зєкрєвєлєєнїєх єстє чєтїє жїєтє нєрєзєвєлєдїє рєзлєчлїєвїє прєєсєбїє — єднє в євєлєкє єстє вїхєдєтє лїєшє прєвєлєсїє, мєвє вїшїє єлєкє єлєєлєдїє. Щєж, щє трєпєвє вєсїєдїє тєкє жїєтєє євїєдє нє нєбїє, кєлїє по трєпєцє і мїєжє трєпєцє вєдєтє жїєтє і єбїєлєзєчєтє щє іх єкїєлїєсїє. Зєдєлєтєся, гєдїє нє сєє вєсє дєвєшє глєдїєнїє. В єстєвнїєм зрєвїєтєкєвєнїєм бєжєнїєю шєкєє зє-

хїєстє: Прєчє зє вськїємїє пєчєвєвєнїємїє! Нєхєй вїє вєнє в ємєнїє вськє чєтє; нєхєй зєбудє прє всє; нєхєй нє мєжє є нїчїєм дємєтїє. Нєхєй пїєрєвїтє всїє стрєпїє мєгє єсєрєя, нєхєй вєнє єкємєнїє; нєхєй нє вєзєю, щє жїєю. Нєхєй єжє мєхєнїєчє і мєвє бєсєвїєлєно дєкєлєдєю всїєх сєвїєх єнїє, щєбїє лїєшє сєє стрєшнє, тєжєкє прєчїє пєстєпєлєлє нєвєрєд — мєжє єкїєчїєтєся.

Тє гєдїє єсєжнїтїє сєгє нїєкєвєгє стєнє дєшїє. Кєлїє мєвєкє мїє нє бєвє в сїєлїє нєїємєнєшїє вїєдєбєтїє зє сєбє гєдєкє, єгєрєнєлє мєнє лїєшє єднє дємєкє сєрєд вїєбұєвїєх грєнєтїєв і стємїєв рєчєєчїє і кєнєєчїєчїє — сє дємєкє прє рїєднє жємє. Яєкє нє мїє гїє пєзбєтїєся і єбєсєлєтнєо прє нїчє бїєлєшє дємєтїє.

І з сєю дємєкєю глєдїє є спєкїєєно єсєлєтє в єчїє.

Мнєгїє кєнєлє зїє єлєвємїє мєдїтєнїє єбє прєкєлєнїє нє єстє в єстєх — я єчєвє в сєбїє, щє єкєвїєлє лїєшє зїє єлєвємїє: Мємє! нє єстєх, сєрєд нєбїєбїєлїєшєго спєкєєю єсємїєнїєя в ємїєнїє єсїєлєтє єнєлє єсєрєтїє.

Яє пєчєвє в сєбїє пєрєшїє рєз в жїтїєю рїєвєнєжє мїєжє жїтїєєм є єсємєтїєю і прїєїєшєю до єрєкєнєнєя, щє рєвєстєвїтєсь з жїтїєєм сєрєд бєрєбїє — сє — єкє фєкєтє сємє в сєбїє — нїщє стрєшнєго — сє нєвїєтє нєкєрєшєє смєрєтє; вєнє лїєшє тєкє шлєхєлєнїєшїє, чємє крєшїє цїєлє і ідєє їє євєрєєдєє і чїєм єцїєннїєшє єднїєчїє стєєтєсь їє жєрєєвєсїє, єднїєчїє з ієдїєвїєдєлєнїєм єсїєрєжєнїє, щє гїєнє нє лїєшє нєвїєжєдїєнїє прїєжєз ієстєрїєчнїє кєлєчєсїєтє.

Алє гєдєкє прє рїєднє мєнєєю зєпєнєлєлє єбє всїєм нєдїємєю. Яє рєзлємїєтє дє нєхєдїєтїєся і єтє зє стрєшнє нєбєзєпєчє грєвїтє зє всїєх єсєлєє.

„ІЗ ТЬМИ ДО СВІТЛА“

нестандартну драму на 4 дії

з Магдою Соною

в головній ролі

висвітлює від б. с. м.
Кіно „КОПЕРНИК“
вул. Коперника ч. 9.

Замужні жінки хотіли мужі знаходити ся на фронті, як чоловіки, або в полі, а вони старали ся, щоб їх мужі по-вороти до дому не мали прощати на них ширіати; до того кожда жінка повинна плазувати, щоб в час воєнних пресій від будинку плазуюривши від огню в Товаристві «Земельний об'єднання» «Дістат» у Львові: вул. Руська ч. 20, а щоб не втрачати мужа на узрату відшкодування в сумію пожежі, особливо що Товариство не має обов'язку пригадувати і усежити. 1 ж 7

СЛОВІТНЯ.

Второк, 13. серпня 1918.

Навії: реко-кат.: Елюквма — римо-кат.: Іноліта мт.
Венграт: греко-кат.: Пр. Ч. X. — римо-кат.: Ессей Ісв

Управа виховуючого інституту для дівчат С. С. Василянко у Львові тріє на слідуочий рік шкільний учениці і студентки університету. Інститутки одержують поміщення, харч, опіку і поміч в науці. Науку музики уділяти муля квадифіковані сили музичного інституту ім. М. Лисенка. Базисні умовини прийняті подає зарад устно або письменно. Всі писма і подання о прийняті належить пересилати до управи монастиря С. С. Василянко у Львові, вул. Потоцького ч. 95. Інститут буде примісний від 1. вересня при вулиці Зиблікевича ч. 30. — Управа. 2288 3—3

В дівочій гімназії С. С. Василянко у Львові відбудуться вписи до всіх класів 2, 3, вересня від 9—12, і 4—6 год. До впису мають явитися учениці особисто в товаристві родичів або опікунів. Пізніших вписів дирекція не буде узгляднювати. Поправчі іспити відбудуться 2, і 3 вересня, вступні до 1. класу 4, о 8 год., а до інших класів від 10—15. вересня. Шкільний рік розпочнеться 4. вересня спільним Богослуженням, на яким мають явитися усі учениці. Правильна наука 5 вересня о 8 год. Гімназія буде приміснена при вулиці Суліцького ч. 21. — Дирекція. 228 а) 3—3

Кравець Товариство господарське «Сільський Господар» у Львові подає до відома, що наклад брошури В. Целевича «Про чинити би і списування воєнних шкід» у нас хвилює вичерпаний—присмо в мовляти сю книжку по ваших філіях — які одержали більшу кількість цих брошур в комісону розпродаву. 2—6

Гімназійний комітет в гірській місті східної Галичини оголошує конкурс на посаду управителя укр. приватної реальної гімназії (3 класи) і двоє учителів: фізичного і математики і природника. Рефлектуючі на ті посади звольте чим скорше подати умови до Адміністрації «Діла» для тіян. комітету в гірській місті. 265. 2—2

Дирекція Видавничого Товариства «Українська Література» Скарбниця: подає до відома своїх Членів, які післали свої уділи на шкід. кн. «Дістат» ч. 10700, що висилка уділовит книжочок розпочнеться з 1. IX. с. р. — Чайковський, Руанський. 255 3—3

Український Робітничий Дім у Львові. Читальня просвіт ім. Івана Франка в таборі виселенців в Гімні на своїх останніх загальних зборах порішила дати весь свій маєток як основний капітал на куплені або вибудовані у кравецького Робітничого Дому у Львові. Також чит. Просвіт ім. Тараса Шевченка дала одну акцію «Українського Банку» у Львові на 400 К на ту саму ціль. На ліквідаційних зборах чит. ім. Івана Франка вибрано кураторію, що має заряджувати тим фондом і старати ся о його публікацію. Підписана кураторія зложила в «Земельному Банку гіпотечному» у Львові кошту 3520 К має одну акцію «Укр. Банку» 400 К і готівку 90 К 46 с. — разом 4012 К 46 с. Тепер звертають ся підписати до всіх працюючих людей Галичини і Буковини в зазивом, щоб згод найдрібнішими дятками причинили ся до зібрання такої суми грошей, щоб в столиці австрійської України і українське робітництво мало центр свого життя. Гроші треба слати на адресу «Земельний Банк гіпотечний» Львів, Підвалі 7 для «Українського Робітничого Дому» у Львові. — Гімні 1. мая 1918. Анна Сирольська, Ірина Одеськова, Іван Вовчук, Гриць Гердичук, Омелян Балчійський, Емануїл Сандул і др Лев Ганкевич.

Народний фонд.

Зібрані дати належить переслати до Кравецького Союзу кредитового у Львові, Ринок ч. 10. ч. ян. кн. 5000.

НАДІСЛАНЕ.

Дентист-технік
Максиміліян Ордовер
бувший кількостиний начальник дент. тех. відділу в закладі проф. д-ра Богосевича, вернув і приймає в власній домі при вул. Личаківській ч. 95 (стація трамваю «ІД» вул. Гавснера) XII. 1 3

АДВОКАТ
Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
відкрив в Тернополі адвокатську канцелярію при вул. Коперника 18. (партер). 178 5—7

ОГОЛОШЕННЯ.

На час шкільного року добре місце для чотирох паничок в висш-х шкід з цілком одержавим зрід платі після умови дові вігуалів (чим хата богата). Зію-асшеві Львів вул. Св. Антонього ч. 3 двері 9. 270

Попуває учительки — семінарїстни свящ Вандера Австрія до науки дітей 3 кл шк. нар. на цілий рік. Вилгород після умови. Угіння стирій п. Навиди коло Калуша. 252. 2—4

Дня з добрим голозом попуває парохія Казуш, на стаду посаду. Нотная саля півказаний, першество інваліам в іспитуючих нар дних много заняті, платня добра. Відноситься до уряду парохіального: 166 7—8

Попують учительки на цілий рік шк. до двоє учениць в VII. кл. від і III кл. нар. можливо в фортецяном, Говорар після умови. — о. Петро Юрчак, парох в Личках коло Воврівки, пов Ярослав. 258 2—6

Однорічний курс матури семінарїальної і школи виділової буде вести для паничок фаховий професор Інформациї: П. Горбачевська, Львів, Ісафага ч. 8. 271. 1—3

Заміняю нові елегантні чоботи за дві фіри сіна для корови. Зголошення до Адміністрації «Діла» під А. К. 272. 1—2

Панночки в гімназії приймє на мештані і харч Р. Цяхова ул. А. Пєсодькогз ч. 102. Львів. 271. 1—3

Емалове начинє дєстєрїя Сїлєт госпє-дарсьє-торгєвєльня в Чєсановї во 23 К. за 1 кг 12%, озакучєна в скрєпєцє від 20 — 250 кг. в такїм доборї. сєї вєстї і озакучєно. в ялїм одержує Сїлєкє в фабрїкє. Прозак јосє сє Лєбї-чїкє Рїнєчєсно в заковєлєцєм вєлєчєтє вєслєтє вїдповєдї вїдїтєк. 271 а) 1—2

Пасту чорну в малїх пєдєлєкєх о ватї 16 кг. по 24 К. тузан і 1 кг. блєшєчєк по 20 К. за 1 кг. достєрєчє Сїлєкє госпєдарсьє-торгє-вєльчє в Чєсановї. 271 б) 1—2

КАДИЛО ДЛЯ КУПЦІВ

оферую в більшій і меншій скількості по 36 Кор. за 1 кільє, франко Львів. Зголошення до Адм Діла під Кадило. 243 3—3

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

«Господарсько-торговельної спілки „Нива“ стов. зар. з обмеженою порукою в Березанях відбудуться 19. серпня 1918 о год. 4 по полудни в льокалі «Народного Дому» з слідуочим порядком денним:

- 1) Відчитання протоколу з послідних згєлєних зборів. 2) Звіт з дїяльностї за роки 1914, 1915, 1916 і 1917. 3) Вєсєнєня на узлєдєнєня абсолєторїї. 4) Реферат про оргєнїзацію і дїяльнєсть сїлєкї. 5) Вїбїр нєлєї Назїрїної Рєдї. 6) Вїбїр і звєржєнєня дїрєкції. 7) Вїсєнєня. Наклад о год. 4 не знєйчєтє стєтєтєм прилєсанє чїслє члєнєв, вїдбудуться тї самї зборї в тїм самїм льєкєлї в незмїнєнєм порядкє денним о год. 5 по полуднї. — Дїрєкціє 268

Кравецький Союз для збуту худоби у Львові вул. Оссолінських ч. 15.

потребує оєйчєо корєспєндєнтє, мєнїстїкє, дєкє вправно пишє на мєшїнї «Мєрєдєс» українським і лєтїнським письмом і тєрєсїлє бюрєвї до бухгалтерїї і мєнїпулєції. Вєлєснорєчєно писанї подєнє пєтєнтїв прїймає Дєрєкціє кожєого днє до 12. год. ранє. 113 22

СПІВАНІК УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ

В опрєдї: Оклєдєнїкє в красєкєх, 128 стор., 83 сїлєкє і нотєям на одїн голєс, 68 образцїв. Прєгарєкє зєкєнє. Цїна 5 зєр. — Ждєтє на послєдєтєю: Zentrallєtung der ukrainischen Legion, Wien VII., Lederergasse 20. — 3 полє трєтє слєтї К 570 кєлєтєкє VIII 16

Нові книжки. Нові видання

„Всєсвїтної Бїблїотєкї“

Накладом видєвнїцтєв «Всєсвїтної Бїблїотєкї» самє повїлї сє друкєм слїдуочї книжкє Н. 13. Гугє фєн Гєфмєнстєлє «Смєртє Пєцієкє», драмєтїчєна поєма в пєрєкладї Остєлє Луцького. Цїна 1 К. 50 с.

Н. 15. Д-рє Амїтєрє Дєнцєвє: Українськє дємєжєзнє думкє і Єврєпє. Полїтїчєнє розмєлє. Цїна 3 К.

Кїнчїть сє друкєватї: В. Кєзєлєнкє «Бєлєзїнєкє», повїстє в пєрєкладї Пєтєрє Дєтєлєзє.

Новє видєнє вїпєсєкї «Всєсвїтної Бїблїотєкї» мєжєнє дїстєтї в «Кїнгарїї Наук. Тов. ім. Шєвчєнкє» у Львовї Ринок ч. 10. або у вєзнє Кєлєнєнїчє в Бєрїєслєтї за попєрєдїєм надїслєнєя нєлєжїтєстї і на коштє послїлкї 30 сот. на порєчєну оплєтє 60 сот. 6—11

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“

єкє всєукраїнським мїнїсєрїєлїєним оргєнє.

Чєсєлєсь мєє на мєтї заступєтї ієтєрєєтє нєзєлєжїє Українськєї Дєрєкєлї пєрєд публїчєно думкєю Австрє-Угорщїнї в Нїмєччї, в рїзєнєжї і ієтєрєєсє австрє-угорськїх Українцїв. Дє слїєрєбїтнїцтєвє запрошєно нєвїзнєчїєнїє шїх українськїх і нїмєдєкїх публїцїстїє. «Ukrainische Blatter» вїхєдєтє вїєлє рєзїєвє на мїєсєкїє нєкєлєдї 8 — 10.000 прємїрїєлїєкїє. Чєсєлєсь нє власнїх корєспєндєнтїв в Кїєвї, в Хєрєкє, Олєсєї, Львовї, Чєрнївцєх, Бєрлїнї і Мєнєхєнї. Вї давнєм назвєної часєпїєкїє явлєтєсь б. рєдєкєтєрє тїжнєвнїкє «Ukrainische Korrespondenz» Вєлєдїєнїєрє Кєлєнєвїчє. Умєвї пєрєдєлєтї тєкї: рїчєно 18 К, пїрїчєно 10 К, чєсєрєтєчєно 6 К.

Адмїнїстрєціє просїтє послїшїтї з закєлєдєнєямї, щєбї вїдєдєнїєцтєвє мєгло устєлєтї вїкєлєд. Адресє Wien VIII. Albertgasse 26/13 and 14. 128. 7

„СВОБОДА“

популярний тїжнєвнїк, вїхєдєтє кожєої субєтї; дєє повїєтє оглєд нашєго сучєсєного нєцїєнєлєного жїтєя і всєсвїтнїх подїєв. Огрєдєнїє стєрїнєкї тїжнєвнїкє прїсвєчєнїє госпєдарсьєчє воєнєного чєсу. Кожєє нєкєстєрїє мїєстїєтє ієтєрєєсїєнїє фїєлєтєон. — Цїлєрїчєнє пєрєдєлєтє вїєносїть 10 пїрїчєнє 5 К., квєртєлєнє 2 К. 50 с.